

При дослідженні епізоотологічних особливостей було виявлено, що на демодекоз хворіють собаки усіх вікових груп та порід, обох статей, в будь-яку пору року, але самці уражуються частіше (53,5 %), самки хворіють рідше (46,5 %).

Чистопорідні собаки більше схильні до цієї хвороби. Так, найчастіше за нашими даними, демодекозом хворіли німецькі вівчарки (20,9 %), потім – шарпеї та ротвейлери (16,3 % та 14 %), французькі бульдоги (11,6 %). Найменш схильними до даного захворювання були чау-чау та пуделі (по 2,3 %).

Щодо віку собак, молоді тварини уражувалися демодексами частіше: 11 (25,6 %) мали вік до 6 місяців, 12 (27,9 %) – від 6 місяців до 1 року, 11 (25,6 %) собак були 1–3-річного віку, 5 собак – 3–6 річного (11,6 %), і лише 2 собаки 7–10 річного віку, та віком старші 10 років (по 4,7 %). Тобто, найчастіше хворіли собаки віком до 3-х років.

Спостерігаючи за сезонністю хвороби, виявили, що найчастіше спалахи хвороби виникали у зимово-весінній період: найвищий відсоток хворих тварин відмічали у лютому та березні місяцях (18,6 %), найнижчий – у липні, серпні, вересні, жовтні та листопаді (2,3 %).

Отже, вивчення епізоотичного процесу за демодекозу собак дало можливість з'ясувати залежність інвазії від віку, породи, статі собак, пори року для розробки подальших належних методів діагностики, лікування та профілактики.

УДК 619:616.993.192.66:636.7

ЯРОВА Ю.В., магістрантка

Науковий керівник – **СОЛОВЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

soloviovalyuda@ukr.net

ЗМІНИ КЛІНІЧНОГО СТАНУ ТА ГЕМАТОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ЗА ДИРОФІЛЯРІОЗУ СОБАК

Дирофіляріоз – це нематодозне захворювання собак, котів, диких м'ясоїдних, а також людини, що викликається *Dirofilaria immitis*, яка локалізується у серці, легеневій артерії та інших кровоносних судинах, і *D. repens* – у підшкірній клітковині.

Личинки (мікрофілярії) постійно мігрують по організму із кровотоком. Вони можуть призвести до тромбозу і емболії, закупорюючи просвіт судин, що призводить до ендокардиту і порушень роботи клапанного апарату серця та розширення передсердя.

Кількість випадків дирофіляріозу в Україні стрімко зростає, тому для запобігання подальшого розповсюдження захворювання актуальними є заходи своєчасної діагностики та лікування.

Метою даної роботи було вивчення змін клінічного стану та гематологічних показників хворих на дирофіляріоз собак у Калинівській районній державній лікарні ветеринарної медицини Вінницької області.

Матеріалом для дослідження були 10 хворих на дирофіляріоз собак, а також кров від них.

Нами був використаний метод діагностики із розбавленням краплі крові ізотонічним розчином NaCl у співвідношенні 1:2 та виявленням мікрофілярій у полі зору мікроскопа.

У хворих собак спостерігався сухий кашель, важке дихання. Загальний стан був пригнічений. Вони відмовлялися від корму, приймали вимушено лежачу позу. На зовнішні подразники реагували слабо, неохоче підіймалися. У деяких черево було помітно збільшене в об'ємі. Кон'юнктива була іктеричною. Відмічали аритмію. Спостерігали набряки у міжщелепному просторі, ділянці живота, потовщення кінцівок, нервові явища.

Щодо морфологічних показників крові, у собак, уражених дирофіляріями, був знижений вміст гемоглобіну в 1,4 рази. Кількість еритроцитів у дослідних собак була меншою, порівняно зі здоровими тваринами, в 1,5 рази. В 1,7 рази збільшилася кількість лейкоцитів. Величина гематокриту у хворих собак зменшилася на 5 %.

Таким чином, клінічні ознаки за дирофіляріозу собак є неспецифічними, вирішальне значення при постановці діагнозу мали лабораторні дослідження з метою виявлення мікрофілярій у крові, виявлені також зміни гематологічних показників.